

מנהיגות שקטה ובוטחת

ד"ר קובי נווה (סיסקו), מנכ"ל הכפר הירוק בהווה, הכיר את גנץ התלמיד כשהיה מדריך חברתי בכפר הירוק: "כבר אז התבלט כמנהיג בעל שיעור קומה. הייתה לו מנהיגות שקטה ובוטחת מאוד. הוא שימש כסדרן עבודה וכיו"ר ועדת המשק, שבאותה עת היו התפקידים הנחשבים ביותר בכפר. מי שמילא את התפקידים הללו היה זה שקבע היכן כל אחד מהתלמידים יעבוד והאם ומתי לשחרר תלמיד מהעבודה. בני היה חרוץ מאוד ורפתן מצטיין. בכל ההתנהלות שלו והתנהגותו היה מאוד ישר והגון ותמיד פעל ללא משוא פנים עם חבריו בכפר. בשנים האחרונות ביקר בני מספר פעמים בכפר, הגיע גם לחגיגות ה-60 בכפר בשנה שעברה כשהיה סגן הרמטכ"ל, ופגש רבים מבוגרי הכפר מכל המחזורים. זה היה מפגש מאוד מרגש שהיה בשבועות בשנה שעברה.

"בנוסף הגיע גם לפני מספר חודשים יחד עם השחקנית מיקי קם, שגם היא בוגרת הכפר הירוק לביקור מיוחד בכפר שסוקר על ידי ערוץ 10. הכפר הירוק מאוד שמח על הבחירה. אנו גאים בבוגר שלנו שהגיע לתפקיד הרם ביותר בצבא ההגנה לישראל. זה בהחלט מחזק את העובדה שהכפר היה ונשאר בית ספר למנהיגות בולט מאוד בישראל. הכפר הצמיח מנהיגים בתחומים רבים ומגוונים וגם בצבא".

החברה הראשונה: עד היום אני אוהבת אותו

אילנה מסטי (52), שיננית במקצועה, תושבת ירושלים, למדה איתו בכיתה, גרה עימו ועם חבריהם בקבוצה, והייתה גם בת הזוג שלו במשך שנתיים במהלך התיכון: "הזיכרון הכי חזק שלי ממנו, שבני היה ילד בעל מידות קטנות, לא גבוה כמו היום, אך למרות זאת היה עם אישיות ענקית. מה שאמר היה חזק, עמוק ואינטליגנטי, ואנשים פשוט העריצו וקיבלו מה שהוא אומר באהבה ושמחה.

"בנות מאוד מאוד אהבו אותו, וזה לא משהו שהשפיע עליו להרגיש כמו מלך, אלא הוא נשאר בגובה העיניים. אהבו אותו בנות מובילות וחזקות ואף כאלו שהיו בכמה שנים גדולות מאיתנו. אני הייתי חברה שלו בערך שנתיים בחמישית ושישית. אהבתי אותו ועד היום אני אוהבת אותו.

"לפני כמה חודשים הייתה עליו כתבה בערוץ 10, והתקשרו אלי מערוץ 10 להשתתף בה, ומאז חידשנו את הקשר. עדיין לא התקשרתי לאחל לו ברכות על בחירתו לתפקיד. הוא בוודאי קיבל המון טלפונים אז

"הוא בן אדם מתוק ברמות, אין דברים כאלו, זה מסוג הבנים שהיו צריכים לשכפל אותם לכמה חברות טובות, אבל פס יצור מוציא רק יהלום אחד בכל סט. הוא היה מדהים"

אחכה עוד קצת זמן.

"אני יכולה להאשים אותו בסיגריה הראשונה שלי אותה עישנתי במחששה יחד איתו. הוא זה שהציע לי את הסיגריה הראשונה. אני חושבת שהיום הוא כבר לא מעשן. הוא בן אדם מתוק ברמות, אין דברים כאלו, זה מסוג הבנים שהיו צריכים לשכפל אותם לכמה חברות טובות", היא אומרת וצוחקת. "אבל פס יצור מוציא רק יהלום אחד בכל סט. הוא היה מדהים".

המחנכת: אני מחכה שיהיה ראש ממשלה

שרה רן חי, הייתה המחנכת של גנץ ארבע שנים במהלך לימודיו בכפר הירוק והמורה שלו לספרות: "אני זוכרת שהוא היה מנהיג שנבחר ברוב קולות למועצת הנוער. למרות היותו ילד בן 16 ניהל זאת בלי אגו ברצינות ואחריות ויושרה בלתי רגילה. להיבחר למועצת הנוער בכפר הירוק, זה היה יותר נשגב אפילו מתפקיד נשיא ארה"ב.

"הוא סיים כיתה ט' עם אי אלו ציונים שלא היו לרוחי. אז ישבתי איתו על הרצפה במסדרון של הקומה הראשונה, הוא שאל אותי: 'את רוצה שאבטיח שאשתפר? אמרתי לא רוצה שתשפר ותבטיח, המספרים האלו לא שייכים אליך, וכמו שאתה מצוין בחברה ובעבודה תחליט לאיזה הישגים אתה רוצה להגיע.

"בני יצא מהכפר לחופשת קיץ, קטנצ'יק וחמוד, וחזר לשישיית גבוה ואיתן, והפך להיות תלמיד שכל השגיו היו מעולים. כאב לי מאוד שלא קיבל את הרמט"כלות מיד. חרה לי על כך, ואני לא מאמינה באלוהים, אך הצדק שעה לתפילותיי.

"אני מלווה ומתעניינת ובודקת לאורך כל שנותיו של בני בצה"ל מה קורה איתו. אני מחכה לפרק הבא, שתהיה הנהגה ראויה במדינה הזו, ואני כבר מחכה שיהיה ראש ממשלה. אני רואה קדימה המדינה הזו זקוקה למנהיג כמוהו".

מחובר לאהבת בארץ

חיים מנוס (67), עובד משרד התמ"ת בתחום החינוך הטכנולוגי, תושב רעננה, אז

מדריך חברתי בכפר הירוק, והמדריך של בני במשך 3 שנים: "אני זוכר את הדבר הכי בולט, כמה שהיום הוא גבוה, שרירי ומוצק, כשהגיע היה ממש ציפלוני. בני מושבניק והיה בחדר עם אבי רגב, חבר נוסף משדה ורבורג. כמה שבני היה קטן הילד השני היה ממש ענק. הם היו צמד חמד ממש חביב, וכל מי שהיה מתעסק עם בני אבי היה רק נעמד שם וזה היה מספיק. "אני זוכר שהוא היה נער מאוד איכותי רציני וערכי. בבית ספר חקלאי, מי שעובד ברפת אלו האצולה, משאת הנפש של כל אחד הייתה להיות רפתן. זה היה להיות בנבחרת והוא עשה מאמץ להגיע לשם, ואכן הגיע. אחר כך גם שימש בכל מיני תפקידים חברתיים מובילים".

אבי רגב, סגן ניצב מיל' במשטרה, תושב שדה ורבורג: "היינו יותר מחברים כמו משפחה. הייתי בא אליהם המון הביתה, לכפר אחים בשבתות, והייתי שם בן בית כמו עוד הרבה אנשים במדינה, שאמא של בני, מלכה, אהבה ואימצה לבנים. היא גם אימצה הרבה ילדים ממשפחות הרוסות באזור שליד המושב. הם משפחה של אנשי חינוך שעברו את השואה באופן קשה. משפחה לתפארת. בני היה חבר עם כולם, כולם אהבו אותו. הוא אדם ישר וחכם מאוד, איש שאוהב מאוד את ארץ ישראל וכל המשפחה הגרעינית שלו הם אוהבי ארץ ישראל.

"כשהוא לא נבחר תחילה לתפקיד, הרגשתי כאבים בלב כי עוד כשהיה בן 14 הייתה לנו תחושה שהאדם הזה יהיה אחד מהמנהיגים העתידיים של המדינה. זו הייתה תחושה קשה של החמצה גדולה. והיום אני מרגיש גאווה גדולה. אני שמח באופן אישי וגם עבור כל עם ישראל שבא אדם בדמותו וחוכמתו והידע הרב שלו בלוחמה פיזית ופסיכולוגית, חוכמה שרחש אותה בבית הוריו אצל נחום ומלכה גנץ ששרדו את אימת השואה.

"בני היה מאוד מחובר להוריו. אימו נפטרה לפני שנה ואביו לפני חמש שנים. הם חיברו אותו לאהבת הארץ והם היו הסמל הגדול של הזכות להגיע לארץ ישראל אחרי ימי השואה".

סגן אלוף מיל, יורם לביא, מנהל מרכז המבקרים בכפר, זוכר את גנץ שלמד שנה מתחתיו: "אני זוכר ששפת הגוף וסגנון הדיבור שלו אז כתלמיד בן 17 בכפר הבליטו מיד את המנהיגות שלו. הבחנתי בזאת כשהיה סדרן עבודה וכרפתן יחד איתי, וגם כשהיה מ"כ בגדוד 50 ואני אז חייל.

ניכר היה שהמיוחדות שלו תיקח אותו רחוק. מה שבלט במנהיגותו היה ממקום של קור רוח ורצינות. אני מאחל לו הצלחה כרמטכ"ל הנוכחי של מדינת ישראל".

billie@netvision.net.il